

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Elena Covalenco,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Grigore Botnaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013 în privința lui

Tican Iurie Gheorghe, născut la 15 septembrie 1982, originar și domiciliat în sat. Stejăreni, r-1 Strășeni;

Rusu Vasile Vasile, născut la 17 septembrie 1982, originar și domiciliat în sat. Stejăreni, r-1 Strășeni;

și

Martînenco Valeriu Boris, născut la 22 decembrie 1985, originar și domiciliat în sat. Stejăreni, r-1 Strășeni.

Termenul examinării cauzei:

1. Instanța de fond de la 01 iulie 2013 pînă la 23 iulie 2013;

2. Instanța de apel de la 07 octombrie 2013 pînă la 05 decembrie 2013;

3. Instanța de recurs de la 18 martie 2014 pînă la 28 mai 2014.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 iulie 2013, pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpații Tican Iurie, Rusu Vasile și Martînenco Valeriu au fost condamnați în baza art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal la 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă și, în temeiul articolului 90 Cod penal cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termenul de probă de 2 ani, fiecăruia.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat, că inculpații Tican Iurie, Rusu Vasile, Martînenco Valeriu, la 20 ianuarie 2012, cu intenție directă, prin participație simplă cu Semion Vadim, aflându-se la intersecția str. M. Viteazul cu str. Columna, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, a sustras în mod deschis de la cet. Calinin Ruslan banii din buzunar în sumă de 2 000 lei și bunuri în sumă de 3153 lei, după care au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate Calinin Ruslan o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 5 153 lei.

Conform concluziei raportului de constatare medico-legală nr. 373 din 20 ianuarie 2012 la Calinin Ruslan s-a constatat vătămări corporale neînsemnate.

Tot ei, la 20 ianuarie 2012, aproximativ la orele 02:30, acționând cu intenție directă, prin participație simplă cu Semion Vadim și Cocarcea Vasile, aflându-se la intersecția str. Sucețiva cu str. N. Costin, mun. Chișinău și urmând scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea

persoanei, au sustras în mod deschis de la cet. Ceornopoloc Vitalie bunuri în sumă totală de 2 480 lei, după care cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate Vitalie Ceornopoloc o daună materială în proporții considerabile.

Tot ei, la 20 ianuarie 2012, aproximativ la ora 04:00, acționând cu intenție directă, prin participație simplă cu Semion Vadim și Cocarcea Vasile, aflându-se la intersecția str. Ion Pelivan cu str. Alba Iulia, mun. Chișinău, urmând scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, au sustras în mod deschis de la cet. Ceornopolc Alexandru mănușile de tip sport la prețul de 100 lei, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate Ceornopolc Alexandr o daună materială în proporții considerabile.

Tot ei, la 20 ianuarie 2012, aproximativ la ora 04:45, acționând cu intenție directă, prin participație simplă cu Semion Vadim și Cocarcea Vasile, aflându-se pe str. Ștefan Vodă, or. Vatra, mun. Chișinău, urmând scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, au sustras în mod deschis de la cet. Popa Teodor, bani în sumă de 445 lei și telefonul mobil la preț de 1000 lei, după care cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate Popa Teodor o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 1 445 lei.

Conform concluziei raportului de constatare medico-legală nr. 374 din 20 ianuarie 2012 la Teodor Popa s-a constatat: vătămare neînsemnată.

Fapta constată de instanța de fond a fost calificată în baza articolului 187 alin. (2) lit. b), e), f), Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Totodată, prin sentința judecătorei sect. Buiucani mun. Chișinău din 02 iulie 2013 Cocarcea Vasile (fiind complice a inculpaților) a fost condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a contestat-o cu apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Tican Iurie, Rusu Vasile și Martînenco Valeriu să fie condamnați în baza art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, și în conformitate cu sancțiunea articolului dat a stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani închisoare fiecăruia, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului s-a invocat, că pedeapsa aplicată inculpaților este prea blândă și instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile articolului 90 Cod penal, deoarece nu s-a luat în considerație că infracțiunea comisă de inculpați se atribuie la categoria infracțiunilor grave, care a fost săvârșită de comun acord și prin înțelegere prealabilă de mai multe persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013 a fost respins ca nefondat apelul procurorului cu menținerea sentinței.

Pentru a pronunța decizia instanța de apel a reținut, că interpretarea judiciară a prevederilor articolului 90 Cod penal, care constituie sediul instituției suspendarea condiționată a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele exclusiv atenuante ale cauzei și persoana inculpatului, care este pozitivă, determină concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

5. Procurorul făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea acesteia cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Tican Iurie, Rusu Vasile și Martînenco Valeriu să fie condamnați în baza art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, și în conformitate cu sancțiunea articolului dat a stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani închisoare fiecăruia cu excluderea aplicării art. 90 Cod penal.

Recurentul consideră că, sentința din 23 iulie 2013 se referă la condamnarea inculpaților Tican Iurie, Rusu Vasile, Martînenco Valeriu, cărora li sa stabilit pedeapsă penală conform art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală a câte 4 ani închisoare și prin aplicarea art. 90 Cod penal - 2 ani condiționat, ce nu are tangență la pedeapsă expusă - amenda, ori motivarea soluției în așa caz, contrazice dispozitivului hotărârii, aceasta fiind o eroare de drept. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care s-au aplicat pedepse în alte limite de cît cele prevăzute de lege.

Instanța de apel la emiterea deciziei a ignorat acel fapt că conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Instanța de apel nu a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise și nu a luat în considerație faptul ca Inculpații Tican Iurie, Rusu Vasile, Martînenco Valeriu au săvîrșit o infracțiune gravă.

Decizia instanței de apel nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

7. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Pedeapsa a fost numită sub limita sancțiunilor art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ținînd cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante inclusiv și cele invocate în recurs.

Astfel, sancțiunea articolului imputat și anume 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă - închisoarea de la 5 la 7 ani.

Potrivit prevederilor alin. (8) al art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpații care au recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și au solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, condiții în care, limitele aplicării pedepsei cu închisoarea - inculpaților Tican Iurie, Rusu Vasile și Martînenco Valeriu - pentru prima instanță, au constituit de la 3 ani 4 luni la 4 ani și 8 luni.

Totodată instanța de apel just a considerat că, la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă aplicate inculpatului, instanța de fond a ținut cont de prevederile art.75-77 Cod penal și anume, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, de poziția inculpaților Tican Iurie, Rusu Vasile și Martînenco Valeriu care și-au recunoscut pe deplin vina, se căiesc sincer de cele comise, au colaborat activ cu organul de urmărire penală, nu au antecedente penale, aplicându-i corect și echitabil ca sancțiune o pedeapsă cu închisoarea pe un termen în limitele sancțiunii, adică de 4 ani, pedeapsă care în opinia instanțelor de fond a fost una pe măsură a atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a condamnaților.

Tot în acest context, instanța de apel a ținut să reitereze, că suspendarea condiționată a executării pedepsei, ca o instituție de drept penal, constă în dispoziția luată de instanța de judecată prin însăși hotărârea de condamnare, de a suspenda condiționat pe o anumită perioadă de timp, denumită termen de probă, executarea pedepsei, dacă sunt îndeplinite anumite condiții prevăzute de art. 90 Cod penal și anume: dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovaților, indicând numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Astfel, instanța de fond și de apel au respectat aceste prevederi, în privința inculpaților, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei or, în cazul dat, instanța de fond, nu a privit instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, ca un avantaj acordat de lege infractorilor ci ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

8. În ce privește indicarea în dispozitivul deciziei pe care recurentul o consideră ca o eroare de drept, și anume „ ... că pedeapsa în cazul în care este amenda, se reduce cu o pătrime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune...”, Colegiul penal o consideră ca o greșeală materială admisă de către instanța de apel, însă aceasta nu constituie eroarea de drept ce ar duce la casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărîri.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Însă în speță, se reține că recursul declarat de procuror, nu se întemeiază temeiurile stipulate expres de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, mai mult, recurentul nu reflectă în ce constă problema de drept de importanță generală care, în opinia lui, persistă în cauză, care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărîrii atacate prin prisma temeiurilor din norma de drept vizată.

9. Astfel, pretinsele argumentate ale recurentului expuse în pct. 5 din prezenta decizie nu se cuprind în temeiurile pentru recurs cuprinse în art. 427 CP, deaceia acesta va fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție subliniază, că la etapa recursului ordinar, instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică

doar dacă s-a aplicat corect dreptul la faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Acest control s-a efectuat în limita temeiurilor prevăzute de art. 427 CPP, notînd că erori de drept în speța examinată nu s-au stabilit, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată.

10. În conformitate cu prevederile art. 431, 432 alin. (2) pct. 4), 434 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Grigore Botnaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013 în privința lui *Tican Iurie Gheorghe, Rusu Vasile Vasile și Martînenco Valeriu Boris*, ca vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2014, ora 9³⁰.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco